

22. May. 1971

FAKTA

Dato:

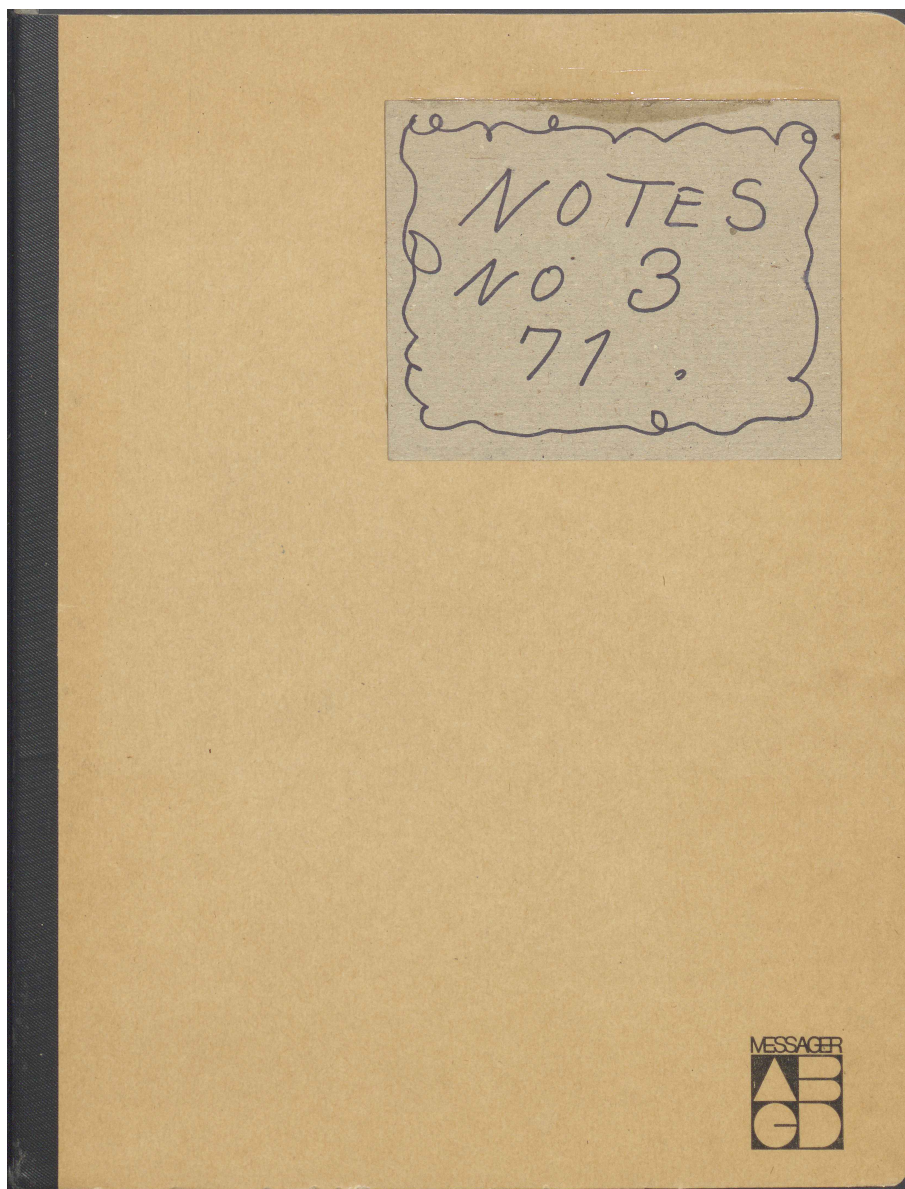
22. May. 1971

Sidetæl:

Notes 71 bd 3 s. 3-13

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

**KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE**

NY CARLSBERGFONDET

Paris

22-5-71.

Jeg gaar kasserede jeg næsten
"Red + Blue" i den, i dag har
jeg arbejdet med den og kan se
mange steder i den.

Der er f. eks. et punkt som
interessere mig - den linie som
opstør ved den røde og den
blå farves som man ser - det
er billedets eneste "dramatiske"
punkt - kraft feltet - hvad er det
der sker?

Jeg tror det bliver vanskeligt
for mig at komme væk fra
dette at noget er signifikant
at noget er det i hvert fald
som udgangs punkt - jeg tror
sikkert alle ser det på den måde.
Marcel Duchamp var genial
men jeg skal passe på ikke
at lade mig løse af hans
genialitet - og se den til at dog-
me.

Jeg er i den sidste tid blevet
mest mere fri over for mine
personlige tilhørs forhold - men
der er stadig vej i øjn. Jeg
er stadig i al for høj grad

et offer for omgivelsesens ind-
flydelse.

Oftest kan her jo paa at al
denne intellektuelle kendskab de
alle disse indvirkende artikler
og bøger om kunstens historie
-mæssigt (som jo end nu ikke
kun lade være at læse) sig-
-knap spænde en indre bånd om
man af sig selv kan høre som
e gentagelse af sig selv i nogen vege
man blot foretager sig i hør-
-heden og kan mere hør de
-kræfter.

Det går de først og fremmest
forhvi man vil at kunst lite-
-raturen og den med følgende
diskussion bringes ind paa
alt for mange områder som
slet ikke interesserer en - hvis
man skal være helt ærlig.

Der opstår derud i en nøg-
-lende paa den måde at
man forklarer den kendskabs-
-ning at der er visse ting
man helt naturligt interesserer
sig for, udover hvad man
personlig er stærkt engageret
i, og der er mange mange

ting som det simpelt hen i lte
fulde - en naturlig at interessere
sig for - tingene - man sig alle-
-vel til at gøre det blive
det væn en d det væk man
kommer til at stå be rumt
med.

"It is silly to have opini-
-ons about many things
that you're supposed to
have "opinions on"

"I wanted to write that didn't
involve incredible assump-
-tions about everything. I
couldn't begin to think
about the order of the
universe or, the nature of
American society"

Don Judd.

Det er en af lidens forvandel-
-ser at man forventer at kun-
-stneren skal have en mening
om alt i verden. Det er en
lidens forvandelse at diskus-
-sionen efter hvordan udelele-
-kender drejer sig om kunstens
og kunstnerens sociale funktion.

Man har fra alle hold søe
trævet med at prøve, be-
-vise at hvis kunsten ikke
optr som dan og som dan, hvis
hans ikke er sig sin histo-
-riske og sociale placering be-
-vidst, er kunstneren i virk-
-sammenhed at deles overflødig i
det moderne samfund.
Det er da indlysende at
i jo højere grad det moderne
samfund er menneskelig og
desto overflødige bliver kun-
-sten - men er det kunsten,
fejlt - skal den ikke sig, de
sig for en sygdom i livet?
Naturhvis ikke - alene at
den stadig er til - er det
eneste som keller - og ikke
dens større eller mindre
sociale rolle.
I det offentlige man byr sig
for et livens krav er kunsten
~~virkelig~~ virkelig i fare.
Det er dette, næsten u-møn-
-nede, hvor kunsten
i dag mere på sig - ikke at
bryde af fra kunsten.
Kunsten mere, som en sygdom,

"Styve sine sønner" - "Lydse sine
bønder" - for hele det kunst-
-cirkels der bl. a. via masse-
-medierne omgiver ham, og
behandler ham alle dets øjnede
ligner - og hver nat. søn lille
del lugelse i den ne cirkels for-
-stilling og forbehold.
Man hvordan - hvordan?
Dette er det store spørgsmål
i dag for kunstneren.
Det er at man næsten for-
-langende at han skal arbejde
for et imaginært eller rent
med ikke eksisterende, publi-
-kum - og arbejde for et for-
-tiden, for hvem tidens eventuelle
værdier kan ikke tilpasses til
en moderne kunstner.
Kunstneren har i dag ingen
anden udvej end at arbejde
for sig selv og for dette ima-
-ginære begreb - men næstet,
man kan kun gøre det, hvis
han er sig bevidst at han
arbejder for at holde en værdi
i ~~et~~ live - for at den ne
værdi kan overleve - men
det kræver jo nødvendigvis at

han tror paa at det ² er
værdi - han tror det ²
Det skulle være muligt -
hvis han bekræfter sig som
et menneske for hvem den
højeste livs værdi er at be-
-sticte sig med menne-
-skets herke og sansning
frit - uden tvang - ~~et~~ eller
paa bud - uden om a priori-
-histe mytke her sagt - frihed
til at være menneske, indli-
-lid - det er den som er
i fare - naar kunsten svigtes
ved at bygge sig for verdens
herav.

Paris

22-5-71.

Saa idag Tinguely's
udstilling paa C.N.A.C. det
var en skøn oplevelse
at se alle de opmæksomme
ting i op, foruden de enkelte
nye ting. Senere paa dagen
saa jeg en udstilling af
Daniel Dezenze, en af

3 in print / surface print here.
Denne udsnitning var ledsaget
af en meget højtidelig tekst
dels af Marcelin Pleynet,
dels af Dezenze selv.
Det er uimålt, ikke at som-
men ligner de to skulptur
Dezenze's & Tinguetys katoly.
Det ene er nærmest en datter-
af handling i miniature, det
andet er sprællevende lille
bry om en mand der har
mødt sig vidt og er
fuld af liv og vitalitet og
derfor også har humør
mere & gløde andre - det
ene er som helvedes højtidel-
-ligt det andet som stille-
-skøft.
Jeg synes Daniel Dezenze's
bry er imponerende, men prøv
en lille for indirekte måde
som kunne den kunst
ulovlige spekulative skulptur
brug grund for at kunne fun-
-gerer - man skal uden for
og bekræfter (og læser) rest

in telletuelt - hos Tinguely
er man med lige stærke
kunst eller ikke kunst det
skønner man gudske lov
ikke en kanke.
Kort sagt det er indlysende
at Tinguely's ting står
mig nær og Dezenze's
alene rent in telletuelt inde-
rser mig.
Dette - er ganske lovligt,
det fortæller mig noget om
mig selv. Det er Tinguely's
shock og ballade - overdådige
humor som er mit rette
element og ikke en Dezenze's
højtidelige og højtidelige spekuler-
-live alvor - den besværlige
js mig ~~større~~ med alene af
in telletuelt pligt.
Denne pligt, tror js nu, som
i virksomheden som er min fr-
-værende og har været det
i mange år - det vilde sikk-
-kert være langt mere i
overensstemmelse med mig
selv at være for alle
skaber - at tjene mig held

ud i en kreativt produktiv
- det helt uden intellektuelle
brug her og og årsags spekula-
-tioner.
Man hvor har jeg disse
Spekulative tanter. For
som man alle tænk man til
alt er et fremmed element
for mig.
Man har der hørt me i stilhed
jeg har mig en strek i livet
ved at kaldte mig "lige barnet
i dansk kunst" - fordi det
ikke var ment som en
positiv kompliment, men
nærmest som noget lidt u-
-lid regnet på - noget man ikke
skulle tage alvorligt. Jeg var
klassificeret - og det bryde jeg
mig ikke om - men skulle
jeg tænke gule mig ise dem
at jeg var alvorlig.
Og det var min svag, det
har altid været min svag-
-hed at det betyde som
forbrødet mig for mig
hvad andre mente om mig
- ja det har nærmest været

livs vigtigst for mig.
Dor nu min usikkerhed,
som jeg er ustandselig vnder
dit brye dit, har alle blot,
for fordeligt meget for mig i
livet. Ogsaa mit indel-
-le huelle ti ampletus stoom-
-mer form omtent by herfra
trængte dit at lide mig
sikker via et støtte mig
dit f. eks skrivende om korlede.
Hvor gang jeg har skippet
mig selv vore mig selv,
er jeg blevet mig selv,
mig selv - af fejl med
et med hadende smil "ok
herre gud det er jo bare
Mær". Selv jeg selv har
det virkelig præstende over
min i forvejen kan meget
grundmurede usikkerhed
paa alle livets områder.
Som barn kan lide jeg mig
ind i mig selv, vel simpelt-
-hen at lade mig paa
diverse med hovedet ind
med vegen, naar noget
gik mig i mod - og det
er vel stort set som me

man de jeg reagere paa idag
- jeg fors haer ser mig - jeg
af vis ser - lu hker af - men
for helvede - det er ju det
- den - det er ju livs porno
- tanke - det er ju jeg ved.
gige mig i dette skrivende
- og jeg lide hvor jeg an veld -
- som kong hit med et
brag at sprængt alle
mine tanke - men det er
ju min lide - men manke
det kan være en best
at er kon del sen af at man
i hke er ju - er et tegn
paa at min lide heden for at
blive det er hit stede.

Paris

23-5-71.

Man i lide mange
problemer op staa af at
man lever paa en baggrund
af jam lid - at man i lide
de ver nu - men i morgen,
og i over morgen og sou jam -
- deles. Den me jam lide vision
farver vel i lide lide heden alle
hvad man fore lide sig - paa